

[Ministeren for kommunikation og turisme]

Det går jeg ud fra at hr. Ole Donner selv er opmærksom på.

Så faldt der både fra hr. Ole Donner og fra mit eget partis ordfører et udtryk, som jeg slet ikke kender, det vil sige, jeg har hørt det, men jeg anerkender det ikke. Repræsentationsfradraget! Hvad er det for noget? Vi går aldeles ikke ind for noget repræsentationsfradrag. Og det kan ikke nytte, at hr. Ole Donner putter mig eller mit parti noget i skoene, i munden, som vi ikke mener, og så, når vi ikke står til det, vi ikke mener, siger: Ha, dér fik vi dem!

Nej, det gjorde vi slet ikke. Der er ikke noget, der hedder repræsentationsfradrag. Og det kan i øvrigt læses på tryk. I Berlingske Tidende i dag på ledersiden har jeg forsøgt at skære det ud i pap.

Det, det drejer sig om, er, at repræsentation er en omkostning for en virksomhed, for et firma, og at sådan en omkostning naturligvis – altså efter min ringe mening – regnskabsmæssigt bør betragtes som alle andre omkostninger: husleje og løn og lys og annoncer osv. Der er ikke tale om noget nyt skattemæssigt fradrag eller nogen ændringer deri. Der er tale om, at vi i 1985-86 ændrede reglen om udgifter for et firma til opnåelse af sit forhåbentlige overskud sådan, at virksomheden kun kunne føre et mindre beløb på udgiftssiden i sit regnskab end den omkostning, der har været.

Jeg må give hr. Kim Behnke ret i, at det ikke har noget med dagens lovforslag at gøre, men nu har to ordførere altså nævnt ordet repræsentationsfradrag, og det er et vrøvleord, som overhovedet ikke har noget at gøre med det, jeg har udtalt mig om, og det syntes jeg for at retlede debatten at jeg på dette tidspunkt ville have lov at skyde ind.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg er selvfølgelig enig i de betragtninger, ministeren kommer med om, at det er en omkostning, som man ikke længere kan fradrage fuldt ud, men i daglig tale taler man altså om et sådant fradrag. Jeg er tilfreds med ministerens udlægning af, hvad det er, ministeren ikke vil stemme for, når det kommer til behandling i salen, og det var egentlig bare det, jeg prøvede på at sige.

CD's ordfører er så glad for, at ministeren nu vil se på det her. Det har ministeren selvfølgelig ikke haft lejlighed til så længe, fordi han ikke har været minister så længe, men man har altså set på det i nogle år, og jeg er helt 100 pct. sikker på, at der sker overhovedet intet.

Så bemærkede jeg, at CD's ordfører eller ministeren i hvert fald ikke kom ind på det, jeg nævnte, og som heller ikke har noget med den her debat at gøre, men som har med at gøre, at CD siger en hel masse i pressemeddelelser og ude i landet, men når de står her i folketingssalen, så vil de ikke det, de siger. Det var f.eks. det med, at man ville gå ud af regeringen, hvis der skulle laves en skattereform nu. Nu har jeg så læst i dagspressen, at sådan en kommer der, og jeg er sikker på, at man ikke går ud af regeringen.

Ministeren sagde i sin tale her, at hvis man tillod sig at citere noget fra Folketingstidende, de grønne hæfter, så skulle man også citere betækningsbidraget. Jeg beklager over for ministeren, men der var ikke taletid nok, og derfor fik jeg ikke tid til det. Ellers ville jeg selvfølgelig have sagt, at CD havde den helt klare indstilling sidste gang, at man undlod at stemme. Det er selvfølgelig en holdning at have, men det er nu ikke den holdning, vi går ind for.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg behøver næsten ikke at sige noget. Adskillige ordførere har jo allerede gjort opmærksom på, at Det Radikale Venstre sidste gang, dette forslag blev behandlet, sagde nej, og at det ville de nok også gøre i dag.

Det vil vi så også, og dermed kunne jeg forlade talerstolen, men jeg vil blot sige til både fru Agnete Laustsen og hr. Helge Sander, som måske lytter et eller andet sted i huset, at der har fra Det Radikale Venstres side ikke været udført nogen voldsom pression eller nogen overtalelsesforsøg af torturagtig art over for de øvrige regeringspartier for at få dem til at make ret i denne for Det Radikale Venstre så betydningsfulde sag.

Når det er sagt, vil jeg sige, at det er også vores ønske at afvente de undersøgelser, der pågår, men vi må sige, at postvæsenets fremtid er et meget spændende kapitel, og det er et spørgsmål, hvordan den tekniske udvikling kommer til at påvirke postvæsenet i det hele taget. Vi sidder snart alle sammen med både en